Оснивачи Танјуга Моше Пијаде и први директор Владислав Рибникар, веровали су у идеје револуције. Када је социјализам заменила демократија, Танјуг је ипак преживео, иако је Свевишњи истиснуо Маркса и другове.

Али, како се испоставило да транзициони период траје вечно, као револуција која тече, Моша и Владислав се, највероватније, сада крсте када посматрају судбину свог медијског чеда. Није познато да ли се и најмоћнији Србин крсти, али Александар Вучић не крије да је његов кључни истражитељ у откривању власништва у медијима, постао, божји изасланик, Свети Петар.

Није познато да ли је верујући и угледни естрадни менаџер и до јуче посланик СНС-а Саша Мирковић, али претпостављам да се и грађани који су гласали за напредњаке, као и њихови политички противници, сигурно моле за своју будућност, док посматрају како некадашњи естрадни менаџер експресно постаје медијски могул.

Његова најновија аквизиција је „Танјуг инфо”. Није то онај славни Танјуг који волшебно објављује вести на сервису, иако је угашен. Није то ни онај Танјуг, који је ваљда, у прерасподели медијске и политичке моћи у владајућој екипи, преписан Жељку Митровићу.

И Мирковићев Танјуг је Танјуг, али инфо. У овој медијској рашомонијади, где је дезоријентисан и Свети Петар, „Танјуг инфо” је представљен као будућа школа

новинарства и интернет портал. Мирковић објашњава да су му потребни млади кадрови и брз медиј. А за брз медиј, потребан је и глодур с брзом каријером. Тако је одговорни уредник „Танјуга инфо” Борис Вуковић тек пре годину дана завршио „Блицову” школу новинарства. Такорећи с курса Вуковић је постао шеф брзог медија чији власник као да је укључио форсаж и преузима медиј за медијем.

Истина је да каријера Саше Мирковића подсећа на – „чаролију”. Тако се зове дечји музички фестивал који је основао са Леонтином Вукомановић. Пошто је политичар и медијски тајкун робусне грађе постао сувласник екстрапрофитабилне дечје музичке сцене, пребацио се на спортску. С легендом сплаварског турбо-фолка Ацом Лукасом, купио је дневни лист „Спорт”.

Саша и Аца се надају да ће својим, више животним, а мање новинарским искуством, препородити лист славне традиције али малог тиража. Човек који је довео Марију Шерифовић на евровизијски трон, себе је довео на зајечарски престо. Потом је освојио столицу у српском парламенту. Већ има телевизију Моја ТВ. Прича се да је желео да купи и Студио Б.

Јасно је да Саша Мирковић акумулира медијску моћ, не запостављајући политичку. Пошто се већ позиционирао као Палма источне Србије, који разбарушеним стилом и чврстом руком управља Зајечаром, његов информативни продор у Београд, најављује и чаробњачки успон у престоници.

(Политика)